

navdušenost bila je velika. Prihodnjič povemo več! — Ogerski poslanci se kisto držijo, ker so poizvedeli, da bo treba zopet 90 milijonov na posodo vzeti. — Hrvatski poslanec Makanec je odložil poslanstvo.

Vnanje države. Pruski cesar je obljubil še letos obiskati laškega kralja. Nemški Katoličani so obhajali v Freiburgu shod, katerega se je udeležilo 3000 mož. — Karlisti so dobili iz Angleškega 4 nove kanone, 10.000 pušk in 1 milijon patron. — Rusi se kažejo Kristijanom upornikom na Turškem — neprijazni. Kitajci so zoper Evropejane hudo razdraženi in žugajo vse, posebno Angleže in Nemce, iztirati. Bržej ko ne pride do vojske.

Jugoslavjanska vojska zoper Turka.

Ako bi ubogi Kristijani na Turškem bili Nemci ali Judi, ves svet bi šel nad Turka. Ali ker so Slavjani, zato še si sami pomagati ne smejo. Ministri evropskih vlad, posebno pa naš madjarski Andrassy, žugajo neki Srbijo z vojsko zasesti, če bi ustašem pomagala. To bi res žalostno bilo, če bi naši krščanski vojaki naposled primorani bili — Turkom služiti za bariere! Sicer pa se upor čedalje bolj širi v Bosni in Hercegovini. Pri Nevesinji so Kristijani posekali 500 Turkov. Poslanikom pa, ki so njih prišli pomirovat so rekli, da „rajši zgubimo premoženje in življenje, žene in otroke, kakor pa ostati pod turškim gospodstvom, hujše od živine tlačeni, slačeni in zadržani v napredku in omiki. Hočemo samostojnost Bosne in Hercegovini pod kakim avstrijskim, ruskim ali nemškim princem.“ Više 40.000 ljudi je že pribežalo k nam čez mejo. Strahovita je njih revščina. Zato pobirajo povsodi zanje. V Ljubljani se je ustanovil odbor zanesljivih mož pod vodstvom dr. Karola Bleiweissa in mi štajerski Slovenci, ali se ne bomo usmiliili krvnih bratov svojih?

Za poduk in kratek čas.

Potovanje v Rim, Neapol in domu.

VI.

Bologna spada med najstarejša in najimennitnija mesta na Laškem. Šteje 89.100 prebivalcev, leži na močno rodoviti okolici; na desnem se naslanja na gore Apeninske. Ulice so večidel široke; skoro po celem mestu zamoreš iti pod streho, tako, da se ni bati ne deža, ne solnčnih žarkov.

V jutru 5. aprila se najprvle obrnem na pokopališče: campo santo. Cela Italija nima enakega. Tujec strmi, kedar stopi na blagoslovljena tla, kjer jih počiva na jezera pokojnih.

Ubog človek je ubog v življenju in ubog po smrti, razve, če ga pravično življenje stori pred

Bogom bogatina na unem svetu. Tudi tukaj ubog kraj ubogega počivlje, od Boga obdarovani s posvetnim premoženjem so pa ločeni od njih. Združeni so se sebi enakimi, če ravno pod zemljo pravega razločka ni; črvje, trobnoba, prah in pepel je po smrti delež bogatina ravno tako, kakor berača. Uboji imajo svoje posmrtno stanovanje pod milim nebom. Črez celo širino vrežejo ozek jarek, kakor pri nas, kedar zasajajo nov vinograd; potem polagajo mrliče drugega za drugim, dokler ni do kraja vse napolnjeno. Vsakega proti zasujejo. Tako jih neznano število počiva v tih jami, dokler trobenta sodnege dneva ne pokliče ves rod človeški v novo večno življenje.

Ravno je v sredini pokopališča obstal voz zabiti od vseh strani; od zadej so odprli široke dveri, in zagledal sem truge z mrliči ubozega stanu. Bile so štirvoglate, podobne zabojem za blago; pri glavi nekoliko široke, pri nogah celo ozke; gotovo so nekterega s silo v pretesno mrtvaško hišico stlačili. Nemilo se mi je delalo pri srcu, ko so pokopiči neobčutni, trugo za trugo, kakor zaboje z malovrednim blagom, potezali, z ropotom na zemljo metali in v jamo polagali. Requiescant in pace, sem tiho molil.

Drugo pokopališče je pa palača tik palače; pod visokemi oboki se križajo ulice. Tukaj v zide po šegi žarfov polagajo premožnih mrliče. Na grobih so napisi in spomeniki iz najlepšega marmorja, podobe pa prekrasne mojsterske. Celi den bi bil prekratek, pregledati vse na tenko. Tukaj je večkrat kak oddelek avstrijskih vojakov prenočeval, kedar v mestu ni bilo več prostora. Počivali so živi med mrtvemi.

Po obiskovanju pokojnih, ktere slavijo kamnati spomeniki, mi je srce gorelo videti truplo sv. Katarine Bolognske. Živela je pred 400 letmi, in še zdaj je telo nestrohnjeno. Bog sam njej je čudovit spomenik na zemlji postavil.

Nuna iz reda sv. Klare je bila tukaj v samostanu prednica. Sedemdeset let po smrti so našli njeno truplo v grobu nestrohnjeno, belo kakor živo. Zdaj je začrnjeno, le na bradi desne strani je ostala bela ploščica, kder jo je žive dni nebeško dete Jezus poljubilo na sveti božični praznik.

Sv. truplo je pod ključem v kapeli, ki se iz cerkve ne vidi, na desni strani. Oglasil sem se pri č. g. kuratu, ki mi je prijazno ustregel.

Pred sv. truplom vedno čujete v molitvi 2 nuni iz Klarinega reda. Ako pridejo obiskovalci, mežnar zazvoni, potem se pomaknete v samostan, dokler ne odidejo tujci.

Sv. Katarina sedi na krasnem tronu, glavo kinči dragocena krona, prsti, na kterih se nohti popolnoma vidijo, so ozalšani s bisnatimi prstani. Na vsaki strani gori po troje debelih voščeni sveč. Človeka obhajajo pred svetnico nadzemeljski občutki. Verni njej poljubujejo noge, ki so z glažnato ploščo pokrite, duhovni smejo poljubiti roko. (Nastavek prih.)